

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

VOORZITTER VAN DE DERDE KAMER

ARREST

nr. S/2014/0159 van 18 november 2014
in de zaak 1314/0667/SA/3/0639

In zake:

1. de heer **Paul BUYCK**
2. de heer **Dries GEERAERT**
3. de heer **Frank LEYS**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Michiel DEWEIRDT
kantoor houdende te 8500 Kortrijk, Doorniksewijk 66
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partijen

tegen:

de **GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR** van het
departement RWO, afdeling Oost-Vlaanderen

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Paul AERTS
kantoor houdende te 9000 Gent, Coupure 5
waar woonplaats wordt gekozen

verwerende partij

*Tussenkomen
de partij:*

de nv **BASE COMPANY**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Günther L'HEUREUX en Roel MEEUS
kantoor houdende te 1200 Brussel, Gulledele 96 bus 3
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 20 juni 2014 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het departement RWO, afdeling Oost-Vlaanderen van 1 april 2014, waarbij aan de tussenkomen partij een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het bouwen van een zendinstallatie voor mobiele communicatie.

De bestreden beslissing heeft betrekking op het perceel gelegen te 9070 Destelbergen en met als kadastrale omschrijving eerste afdeling, sectie A, nummer 7R.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De repliek van de tussenkomende partij betreffende de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 23 september 2014, waar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Michiel DEWEIRDT die verschijnt voor de verzoekende partijen, advocaat Inneke BOCKSTAELE die loco advocaat Paul AERTS verschijnt voor de verwerende partij en advocaat Roel Meeus die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het Besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. TUSSENKOMST

De nv BASE COMPANY verzoekt met een aangetekende brief van 1 september 2014 om in het geding te mogen tussenkomen. De voorzitter van de derde kamer heeft met een beschikking van 3 september 2014 de tussenkomende partij toegelaten om tussen te komen in de debatten betreffende de vordering tot schorsing en vernietiging.

Een uitspraak over de ontvankelijkheid van de tussenkomst is evenwel slechts aan de orde wanneer de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

IV. FEITEN

Op 2 december 2013 (datum van de verklaring van volledigheid) dient de tussenkomende partij bij de verwerende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het bouwen van een zendinstallatie voor mobiele communicatie”*.

Het perceel is volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 14 september 1977 vastgestelde gewestplan ‘Gentse en Kanaalzone’, gelegen in woongebied. Het perceel is niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet-ervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 9 januari 2014 tot en met 7 februari 2014, worden 283 bezwaarschriften ingediend.

Het Agentschap Onroerend Erfgoed brengt op 17 december 2013 een gunstig advies uit.

Fluxys Belgium brengt op 6 december 2013 een gunstig advies uit.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Destelbergen verleent op 17 februari het volgende ongunstig advies:

“ ...

Overwegende dat de aanvraag het bouwen van een zendstation betreft voor mobiele communicatie (openbaar nut);

Overwegende dat de aanvraag principieel verenigbaar is met de gewestplanbestemming;

Overwegende dat de aanvraag openbaar werd gemaakt van 9 januari 2014 tot en met 7 februari 2014 en er tijdens het openbaar onderzoek 231 bezwaren werden ingediend;

Overwegende dat de bezwaarschriften deels gegrond zijn;

Overwegende dat vanuit stedenbouwkundig oogpunt voornamelijk het bezwaar inzake de visuele hinder kan worden bijgetreden;

Overwegende dat de nieuwe locatie niet weloverwogen gekozen is, gelet op de nabijheid van woningen, appartementen, winkels en scholen;

Overwegende dat de hoogte van de constructie groter is dan de afstand tussen de constructie en de eigendomsgrens, waardoor de aanvraag niet voldoet aan de 45 graden regel die normaliter gehanteerd wordt;

Overwegende dat de pyloon van 30m hoog met bovenaan antennes het uitzicht en het karakter van het gebied zal ontsieren, en dit niet alleen in onze gemeente, maar ook in een deel van Sint-Amandsberg;

Overwegende dat het voorziene groenscherm onderaan de constructie niets bijdraagt aan de storende visuele vervuiling van de constructie in het stadsbeeld;

Overwegende dat de nieuwe plannen essentiële wijzigingen inhouden ten opzicht van de vorige aanvraag; dat de mast in de vorige aanvraag een slanker uitzicht had, vijf meter korter was en een grotere afstand tot de aanpalende woningen behield;

Overwegende dat de vermelde wijzigingen meer negatieve effecten zullen teweegbrengen op de omgeving dan in de vorige aanvraag het geval was;

Overwegende dat de voorgelegde huurovereenkomst niet meer adequaat is, daar volgens recente informatie van het Kadaster de vennootschap NV IFB geen eigenaar meer is van het goed.

ALGEMENE CONCLUSIE

Gelet op de bovenvermelde argumenten wordt over de stedenbouwkundige aanvraag een ongunstig advies uitgebracht.

...”

De verwerende partij beslist op 1 april 2014 een stedenbouwkundige vergunning te verlenen. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

HET OPENBAAR ONDERZOEK

In toepassing van de Vlaamse codex Ruimtelijke Ordening en het besluit van de Vlaamse regering van 5 mei 2000, en latere wijzigingen, betreffende de openbare onderzoeken over aanvragen tot stedenbouwkundige vergunning en verkavelingaansvragen, is de aanvraag onderworpen aan een openbaar onderzoek.

De aanvraag is verzonden naar de gemeente DESTELBERGEN voor de organisatie van het openbaar onderzoek. Het vond plaats van 09/01/2014 tot 07/02/2014. Er werden 283 bezwaarschriften ingediend waarvan 1 laattijdig. De bezwaren handelen over:

- 1. Onvolledig dossier: type van de 3 antennes van Mobistar wordt niet vermeld, ontbreken van conformiteitsattesten. Onjuiste informatie van BIPT.*

2. *Geen noodzaak voor 4G. Er zijn voldoende masten.*
3. *Onverenigbaar met het woongebied, op korte afstand van woningen en tuinen. Visuele hinder, hoogte van 33m. Toepassing van de 45°-regel.*
4. *Schadelijk voor de gezondheid, strookt niet met het voorzichtigheidsprincipe.*
5. *Geluidshinder van de installaties aan de voet van de masten (koeling) en van de wind.*
6. *Veiligheid, dicht bij een benzinestation ingeplant (ontploffingsgevaar).*
7. *Alternatieve locaties onvoldoende onderzocht. Strijdt met de Vlaamse Telecomcode: zoeken naar niet bewoonde hoge gebouwen.*
8. *Waardevermindering van de eigendommen.*

Na onderzoek van de bezwaren en opmerkingen worden volgende standpunten hieromtrent ingenomen:

1. *Het dossier is volledig; het bevat alle stukken die vereist worden conform het besluit van de Vlaamse regering van 28/05/2004 betreffende de dossiersamenstelling van de aanvraag voor een stedenbouwkundige vergunning. BASE Company NV is de aanvrager voor het plaatsen van de mast en bijhorende installaties. Mobistar zorgt voor het plaatsen van zijn installaties en voor het verkrijgen van het nodige attest ervoor. Het BIPT vermeldt foutief op de site dat er een niet bestaande mast operationeel is, dit heeft geen invloed op de beoordeling van de voorliggende aanvraag.*
2. *Het plaatsen van de nieuwe installatie zorgt voor een betere bediening van het gebied.*
3. *De aanvraag is in overeenstemming met de bestemming (woongebied). De 45°-regel is niet van toepassing, deze regel is slechts relevant i.v.m. de schaduwwerking van bouwvolumes. Hier gaat het om een slanke buisconstructie waarop antennes bevestigd worden. De mast wordt aansluitend op een winkelpand en op ongeveer 19m van de dichtstbij liggende tuinen ingeplant. Het betreft een terrein met vrij heterogene aanleg (bedrijfsgebouwen, winkelinrichtingen en parkeerterrein met bestaande verlichtingsinfrastructuur). De technische apparatuur zal visueel worden afgeschermd met streekeigen groen.*
4. *De installatie dient te voldoen aan de normen opgelegd in het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne wat betreft de normering van vast en tijdelijk opgestelde zendantennes voor elektromagnetische golven tussen 10 MHz en 10 GHz (zie verder bij de rubriek "MER-screening°). Tevens is een conformiteitsattest voor de installatie van BASE Company bij het dossier gevoegd. Mobistar zal voor zijn installatie eveneens een conformiteitsattest moeten verkrijgen vooraleer de installatie in gebruik mag genomen worden.*
5. *Gelet op de bestaande bebouwing en aanwezige functies op het terrein zal er, rekening houdende met de afstand tot de naburige bebouwing, geen merkelijk bijkomende geluidshinder veroorzaakt worden.*
6. *Vermits het dichtstbijzijnde benzinestation zich op meer dan 50m van de GSM-mast bevindt, kan gesteld worden dat er geen impact kan zijn op de veiligheidsaspecten van dit benzinestation.*
7. *De aanvrager is reeds actief op de Heilig-Hartkerk te Gent en in de Nijverheidsstraat 18 te Destelbergen. Het voorliggend project ligt ongeveer in het midden van beide sites. Rekening houdend met de dichtheid van de bestaande bebouwing in de betrokken regio, blijkt het dekkingspatroon voor UMTS-inrichtingen van die aard dat een bijkomende inrichting tussen beide*

bestaande sites noodzakelijk is.

- 8. De vermeende potentiële waardevermindering van naburige panden vormt geen aangelegenheid binnen de stedenbouwkundige context waarin de aanvraag moet beoordeeld worden, het betreft een burgerrechtelijke aangelegenheid.*

Uit voorgaande beoordeling kan worden besloten dat de ingediende bezwaren ongegrond zijn.

Het standpunt van het college van burgemeester en schepenen kan dan ook niet worden bijgetreden.

...

BESCHRIJVING VAN DE OMGEVING EN DE AANVRAAG

De aanvraag situeert zich in Destelbergen nabij de grens met Gent. Het goed betreft een terrein dat bebouwd is met verschillende winkelruimtes met bijhorende parking, het is omgeven door woningen.

De aanvraag beoogt het oprichten van een zendstation voor het netwerk voor mobiele communicatie voor BASE Company NV. De pyloon heeft een hoogte van 30m en wordt naast de achtergevel van de voormalige winkel "Shoe Bert" opgericht. Op de pyloon worden 3 dualband DCS/EGSM antennes, 3 UMTS antennes en 3 schotelantennes voor Base Company NV geplaatst. In het kader van site sharing zal Mobistar 3 antennes en 3 schotelantennes plaatsen.

De bijhorende technische installatie wordt aan de voet van de pyloon geplaatst, het geheel wordt afgesloten met een draadomheining met groenscherm.

WATERTOETS

Overeenkomstig artikel 8 van het decreet van 18 juli 2003 en latere wijzigingen betreffende het integraal waterbeleid dient de aanvraag onderworpen te worden aan de watertoets. Het Besluit van de Vlaamse Regering van 20 juli 2006.(133 31/10/2006) en latere wijzigingen stelt nadere regels vast voor de toepassing van de watertoets. De aanvraag werd getoetst aan het watersysteem, aan de doelstellingen van artikel 5 van het decreet integraal waterbeleid, en aan de bindende bepalingen van het bekkenbeheerplan.

Het voorliggende project heeft een beperkte oppervlakte en ligt niet in overstromingsgevoelig gebied, zodat in alle redelijkheid dient geoordeeld te worden dat geen schadelijk effect wordt veroorzaakt.

...

MER-SCREENING

Het ontwerp komt niet voor op de lijst gevoegd als bijlage I, II en III van het Project-m.e.r.-besluit. Bijgevolg dient geen milieueffectenrapport te worden opgesteld.

Wat de stralings- en gezondheidsaspecten betreft, kan het volgende worden opgemerkt. Het besluit van de Vlaamse Regering van 19 november 2010 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne wat betreft de normering van vast en tijdelijk opgestelde zendantennes voor elektromagnetische golven tussen 10 MHz en 10 GHz, werd gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 13 januari 2011. Twee ministeriële besluiten die verdere invulling geven aan deze regeling, werden gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad op 16 februari 2011. De website, waarmee conformiteitsattesten kunnen worden aangevraagd, is operationeel. Dit besluit van de Vlaamse Regering legt

gezondheidsnormen vast die vele malen strenger zijn dan die van de Wereldgezondheidsorganisatie (WHO). Op die wijze wordt het voorzorgsprincipe volledig gerespecteerd. Alle nieuwe en bestaande installaties moeten aan de normen van dit besluit van de Vlaamse regering voldoen. De vergunningverlenende overheid kan er dan ook in alle redelijkheid van uitgaan dat het gezondheidsaspect voldoende onder controle is en het verlenen van deze stedenbouwkundige vergunning niet in de weg staat. Zoals de Raad van State in arresten heeft opgemerkt kan worden aangenomen. dat de overheid die bevoegd is inzake ruimtelijke ordening, voor de beoordeling van de risico's van een constructie voor de gezondheid in beginsel kan voortgaan op de beoordeling van de terzake bevoegde overheid, zoals die haar uitdrukking gevonden heeft in een bij besluit vastgestelde normering.

BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

Het voorliggend project is van algemeen belang en is principieel vergunningsvatbaar op basis van de voorschriften van het verordenend aanlegplan (gewestplan). Uit constante rechtspraak van de Raad van State blijkt dat in de diverse woongebieden geconcipieerd volgens het gewestplan, soortgelijke inrichtingen als zone-eigen kunnen beschouwd waden.

Uit het principe van bundeling volgt dat bij de keuze voor de locatie van een basisstation een uitgesproken voorkeur uitgaat naar een bundeling in de bebouwde ruimte, waaronder woongebieden. Huidige site dient ter vervanging van de site waarvoor op 05/03/2009 een vergunning is verleend. Daarenboven is het voorzien dat Mobistar de site zal delen (principe van site sharing).

De beschouwingen in de bij het dossier gevoegde verklarende nota, onder meer inzake de ruimtelijke context van het ontwerp en zijn integratie in de omgeving, kunnen worden bijgetreden.

Vanuit de specifieke situationele context, zoals bij de evaluatie van de ingediende bezwaren beschreven, kan in alle redelijkheid niet staande worden gehouden dat de ruimtelijke impact van de aanvraag het normale evenwicht van de nabuurschappen in situ onevenredig zou verstoren.

Het standpunt van het college van burgemeester en schepenen kan niet worden bijgetreden. Het ontwerp is qua grondplan- en inplantingsconfiguratie, vormgeving en materiaalkeuze verenigbaar met zijn omgeving.

De openbaarmaking gaf aanleiding tot bezwaren die ongegrond werden bevonden zoals vermeld onder "het openbaar onderzoek".

ALGEMENE CONCLUSIE

*De aanvraag is vatbaar voor vergunning mits het naleven van onderstaande voorwaarde.
..."*

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De verwerende partij betwist de ontvankelijkheid van de voorliggende vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en tot vernietiging van de bestreden beslissing niet. De tussenkomen de partij maakt wel een voorbehoud inzake de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing en vernietiging, in de mate het dossier geen bewijs van betaling van het rolrecht door de verzoekende partijen bevat. De Raad is echter van oordeel dat vermeld onderzoek slechts aan de orde is wanneer de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Luidens artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO kan de Raad de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing enkel bevelen als de onmiddellijke tenuitvoerlegging van die beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokken en als de verzoekende partijen ernstige middelen aanvoeren die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen omschrijven het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij menen te lijden als volgt:

“ ...

De tenuitvoerlegging van de bestreden vergunning en de exploitatie van de antennes zullen het leefklimaat van verzoekers en hun beleving van de onmiddellijke omgeving zeer nadelig beïnvloeden ingevolge de bestendige, nooit ophoudende, visuele hinder en gezondheidsrisico's.

Mede gelet op de enorme hoogte van de buispyloon is het esthetische nadeel en de schending van het uitzicht mede door de grote omvang van de buispyloon evident. Het oprichten van dergelijke mast is een ernstige verstoring van het evenwicht tussen geburen die verzoekers niet hoeven te dulden.

Hierbij mag niet uit het oog verloren worden dat de pyloon op respectievelijk op 39, 58 en 80 meter van de woning van de respectievelijke verzoekers komt, en nog dicht bij hun perceelsgrens.

De pyloon zal een voortdurende visuele hinder en landschapsverontreiniging veroorzaken, hetgeen hen een reëel esthetisch nadeel zal berokkenen.

De eerste drie verzoekers hebben bijvoorbeeld vanuit hun huis en tuin een rechtstreeks uitzicht op de zendmast.(stuk 5) De pyloon van 30 meter is dan ook zeer hinderlijk voor de omgeving. Het aspect van het 'voortdurend', 'dagdagelijks' moeten uitkijken op een dergelijke, zichtverstoring industriële installatie, geeft aan de zichthinder onmiskenbaar een ernstig en moeilijk te dragen karakter dat, eenmaal ondergaan, niet meer kan worden goedge maakt

2.

Verzoekers voeren voorts aan dat er voor hen een ernstig risico voor de gezondheid bestaat omwille van de blootstelling aan stralingen. Uit het dossier blijkt dat de verschillende operatoren plannen hebben om antennes te exploiteren op de zendmast. Het is evenwel onduidelijk hoeveel antennes er zullen komen en wat de gecumuleerde effecten zullen zijn van deze antennes.

De technische dossiers van MOBISTAR en BASE COMPANY tonen zelfs een andere locatie aan voor de mast, zodat deze technische dossiers onjuist en onbetrouwbaar zijn. Op deze manier is het zelfs onmogelijk om de gecumuleerde effecten te onderzoeken.

De vergunningverlenende overheid heeft hier geen onderzoek naar gedaan en heeft het technische verslag ook niet nagekeken. De percelen van verzoekers vallen duidelijk in de onmiddellijke straling van de mast! Dit zal alleen maar verhogen wanneer er bijkomende antennes worden geplaatst.

Uit verschillende recente Europese en Internationale rapporten en/of aanbevelingen blijkt ook de vrees van verzoekers omtrent de gepulste elektromagnetische straling (microgolven) en gezondheidsrisico's gegrond.

- Resolutie van het Europees Parlement van 2 april 2009 over gezondheidsrisico's in verband met elektromagnetische velden (2008/2211(INI)):

“vraagt dat bij het beoordelen van mogelijke gevolgen van elektromagnetische straling voor de gezondheid in het bijzonder rekening wordt gehouden met biologische effecten, te meer omdat diverse studies hebben aangetoond dat de laagste niveaus de schadelijkste gevolgen veroorzaken; roept op tot actief onderzoek om mogelijke gezondheidsproblemen tegen te gaan, met name door oplossingen te ontwikkelen die de puls- en amplitudemodulatie van de voor transmissie gebruikte frequenties opheffen of beperken;”

“spoort de overheidsdiensten die verantwoordelijk zijn voor de plaatsing van masten voor mobiele telefonie, ertoe aan om samen met aanbieders van mobiele telefoniediensten tot overeenkomsten te komen inzake het delen van de infrastructuur, met als doel het aantal zendmasten en de blootstelling van de bevolking aan EMV's te beperken”

- Schriftelijke verklaring Europees Parlement over de risico's van blootstelling aan elektromagnetische velden ten gevolge van het gebruik van draadloze technologie (21/04/2009):

“(…)

B. overwegende dat bewezen is dat meer blootstelling aan draadloze technologieën op school en thuis in bepaalde omstandigheden biologische gevolgen kan veroorzaken onder de niveaus die zijn vastgesteld in de huidige richtsnoeren voor blootstelling aan EMF-straling,

1. roept de Commissie en de lidstaten op om verder onderzoek naar de risico's voor de gezondheid ten gevolge van het gebruik van deze apparatuur te vergemakkelijken zodat de lidstaten de nodige wetgeving kunnen aannemen op basis van betrouwbare gegevens;

2. roept de lidstaten op om de wetgeving van Liechtenstein goed te keuren waarin de blootstellingslimiet voor transmissieantennes voor mobiele telefoons op gevoelige plaatsen, zoals thuis, op school en op het werk, wordt vastgesteld op

0,6 V/m;

3. roept de lidstaten op om het publiek voor te lichten en bewust te maken van de mogelijke gevolgen van blootstelling aan EMF-straling voor de gezondheid;

4. verzoekt om onafhankelijk gefinancierd onderzoek naar elektrohypergevoeligheid, een aandoening die in Zweden erkend wordt als een handicap;

5. roept de Commissie en de lidstaten op om de mogelijkheid te overwegen om voor datacommunicatie gebruik te maken van draadtechnologieën in plaats van radio- of draadloze technologieën op de korte golf;

(...)"

- De Europese Milieuraad (EMA) is het belangrijkste adviesorgaan van de EU voor milieuzaken. De EMA benadrukt ook de toepassing van het voorzorgsbeginsel.

- Ook de Wereldgezondheidsorganisatie (WHO) bevestigde recent nog dat het gebruik van mobiele telefoons 'mogelijk kankerverwekkend' kan zijn voor de mens. Een 31-koppige expertengroep van het WHO-agentschap voor onderzoek naar kanker wisselde een week lang informatie uit over de mogelijke carcinogene effecten van gsm-gebruik en kwam tot de slotsom dat gsm-gebruik mogelijk kankerverwekkend is.

- De Raad van Europa heeft hieromtrent ook reeds standpunt ingenomen. In het rapport van de Parlementaire Vergadering van de Raad (12608) van 6 mei 2011 wordt duidelijk gesteld dat alle mogelijke maatregelen moeten genomen worden om de blootstelling aan elektromagnetische velden te reduceren.

Dat zolang niet bewezen is dat de stralingen veroorzaakt door dergelijke masten ongevaarlijk zijn, moet worden aanvaard dat deze waarschijnlijk gevaarlijk zijn. (Vred. Oostende, 29 juni 2000, T.B.B.R. 2000, 504; Rb. Gent, 18 mei 2009, T.M.R. 2010, 86)

Artikel 23, lid 1 GW bepaalt bovendien dat ieder recht heeft om een menswaardig leven te leiden en art. 23, lid 3.4° GW bepaalt dat die rechten inzonderheid het recht op de bescherming van een gezond leefmilieu omvatten.

Naar verluid van de parlementaire voorbereidingswerken heeft eenieder "recht op een menselijk, gezond en ecologisch evenwichtig milieu".

3.

Bovendien heeft derde verzoeker sinds 2003 een geïmplanteerde defibrillator. De stralingen van de verschillende antennes kunnen een gevaar opleveren voor de goede werking van de dit apparaatje met alle ernstige nadelige gevolgen voor de gezondheid en het leven van derde verzoeker.

De brochure 'elektromagnetische velden en gezondheid' stelt het volgende: (stuk 10)

"Toch is er voorzichtigheid geboden in de buurt van toestellen die een elektromagnetisch veld kunnen veroorzaken."

De brochure spreekt ook over antennes van 900 MHz, terwijl de antennes van BASE en MOBISTAR respectievelijk 2130MHz en 2162MHz sterk zijn!.

Derde verzoeker die op minder dan 30 meter woont van de zendmast loopt dan ook een continue risico, minstens moet hier het voorzorgsprincipe ten volle spelen.

Uit het conformiteitsattest van BASE COMPANY en MOBISTAR blijkt ook dat derde

verzoeker ook juist in een gebied voor hogere straling woont! Hij woont met andere woorden in de zone van de antennes die een voortdurend elektromagnetisch veld creëren.

De gecumuleerde straling kan dan ook een specifiek gevaar betekenen voor de gezondheid van derde verzoeker. Het technische dossier van de antennes geeft hier geen uitsluitel voor.

4.

Ten slotte is een schorsing noodzakelijk is, omdat de pyloon anders zou worden opgericht vooraleer er een uitspraak van de Raad mag worden verwacht in de annulatieprocedure en het dan bijzonder moeilijk zou worden om het nadeel terug ongedaan te maken;

De vernietiging alleen van de bestreden handeling zal derhalve niet volstaan om aan verzoekers een genoegzaam herstel van het door de bestreden handeling teweeg gebrachte zijn opgetrokken.

Overwegende dat, als de pyloon eenmaal opgericht is, het aangevoerde nadeel alleen maar hersteld kan worden door de afbraak ervan Bovendien leert de ervaring dat wanneer een vergunde constructie - zelfs illegaal - afgewerkt is, het voor de individuele rechtsonderhorigen bijzonder moeilijk wordt om het nadeel dat dit meebrengt terug ongedaan te maken. Dit lukt slechts na het voeren van lange en kostelijke procedures en zal in elk geval veel tijd in beslag nemen. De enige effectieve mogelijkheid om dit te beletten is te vermijden dat de zendmast met de antennes opgericht wordt, hetgeen veronderstelt dat de ten uitvoerlegging van de vergunning wordt geschorst.

Dat de Raad van State in het verleden reeds oordeelde dat de onmiddellijke leefomgeving van verzoekers in niet geringe mate in het gedrang kan worden gebracht door de inplanting van een buispyloon met een hoogte van 36 meter met daarop door middel van een draagstructuur 3 antennes en 2 straalverbindingen; dat de Raad van State in dergelijke omstandigheden dan ook oordeelde dat het aangevoerde nadeel ernstig is en moeilijk te herstellen.

...

2.

De verwerende partij antwoordt hierop als volgt:

“ ...

2.

Zoals hoger m.b.t. de bespreking van het tweede middel aangehaald, kunnen verzoekende partijen bezwaarlijk voorhouden dat zij vandaag, vanuit hun leefruimtes of tuin, kunnen genieten van een ongestoord uitzicht.

Het perceel, waarop de vergunning betrekking heeft, betreft een vrij heterogene aanleg met bedrijfsgebouwen, winkelinrichtingen en parkeerterrein met bestaande verlichtingsinfrastructuur.

Op zich wordt dit door verzoekende partijen niet tegengesproken, zodat de voorgehouden visuele hinder sterk moet gerelativeerd worden. (zie arrest RvVB nr. S/2014/0046 van 25 maart 2014; nr. S/2014/0051 van 1 april 2014).

3. *Wat de ingeroepen gezondheidsrisico's betreft, viseren verzoekende partijen in essentie de wettigheid van de bestreden beslissing, hetgeen een discussie over de grond van de zaak betreft (zie arrest RvVB nr. S/2014/0051 van 1 april 2014; nr. S/2014/0046 van 25 maart 2014).*

Bovendien kan worden verwezen naar de hogere uiteenzetting m.b.t. het tweede middel. Wat de ingeroepen gezondheidsrisico's betreft kan worden gesteld dat het conformiteitsattest voor BASE COMPANY voorligt en dat de afgifte van dit attest het voldoen aan de toepasselijke reglementering met zich meebrengt.

“Dit betekent dat er werd geoordeeld dat er geen mogelijke risico's zijn voor de gezondheid van de omwonenden, en dus ook niet voor de verzoekende partij.” (zie arrest RvVB nr. S/2012/0008 van 17 januari 2012).

Voor zoveel als nodig en ten overvloede kan worden gesteld dat verzoekende partijen ook in gebreke blijven op concrete wijze in hoofde van elk van verzoekende partijen op afdoende wijze aannemelijk te maken welke concrete risico's verzoekende partijen dan wel zouden lopen.

4. *Enkel voor derde verzoekende partij wordt verwezen naar “een sinds 2003 geïmplanteerde defibrillator”. Hierbij wordt voorgehouden dat de stralingen van de verschillende antennes “een gevaar kunnen opleveren voor de goede werking van dit apparaatje” (eigen onderlijning). Het gaat om een veronderstelling, een eventualiteit zonder enig concreet bewijs. Hoogstens kan er sprake zijn van een louter hypothetisch nadeel hetgeen op geen enkele concrete en afdoende wijze wordt aangetoond.*

5. *Er is dan ook niet voldaan aan de in art. 4.8.18 § 2, eerste lid VCRO gestelde voorwaarde dat de bestreden vergunningsbeslissing slechts geschorst kan worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.*
...

3.
De tussenkomende partij voegt hieraan nog het volgende toe:

“ ...

Nopens de vermeende visuele hinder

34. Eerste verzoeker.

Voor wat betreft eerste verzoeker woonachtig in de Galgenberglaan nr. 10, merkt tussenkomende partij op dat diens perceel aan de achterzijde niet uitgaat op de projectsite, maar op de gevel van het winkelgebouw ‘Shoe Bert’. In geen geval zal eerste verzoeker rechtstreeks uitkijken op de vergunde pyloon. In ieder geval zal het onderste deel van de pyloon niet zichtbaar zijn, nu de projectsite in de richting van het perceel van eerste verzoeker afgeschermd wordt door de zuidgevel van het winkelgebouw ‘Shoe Bert’ en door de bestaande begroeiing op de perceelsgrens met eerste verzoeker (zie stuk 5 verzoekende partijen). Het is zelfs maar de vraag of de simulatie van het uitzicht op de vergunde pyloon vanuit de tuin van eerste verzoeker in stuk 5 van verzoekende partijen een waarheidsgetrouw beeld geeft van de situatie en of de vergunde pyloon in werkelijkheid niet nog meer zuidwaarts zal worden opgericht, verder weg van het gezichtsveld vanuit de tuin van eerste verzoeker.

In ieder geval blijkt uit de simulatie van het uitzicht op de vergunde pyloon vanuit de tuin van eerste verzoeker in stuk 5 van verzoekende partijen dat eerste verzoeker vanuit zijn tuin vandaag reeds uitzielt op de metershoge zijgevel van het winkelgebouw 'Shoe Bert'. Eerste verzoeker geniet onder de huidige situatie dan ook zeker niet van een ongerept uitzicht vanuit de tuin.

Verder stelt tussenkomende partij vast dat de bewering van verzoekers dat zij vanuit hun woning 'een rechtstreeks uitzicht op de zendmast' zullen hebben, aan de hand van geen enkel stuk wordt gestaafd in hoofde van eerste verzoeker. Er wordt geen enkele foto bijgevoegd die het bestaande uitzicht vanuit de woning – niet de tuin – van eerste verzoeker weergeeft. Er wordt niet gepreciseerd of en hoeveel ramen in de woning van verzoeker uitgeven in de richting van de projectsite, noch in welke vertrekken dergelijke ramen zouden voorkomen. Om deze redenen moet worden besloten dat de vermeende aantasting van het uitzicht vanuit de woning van eerste verzoeker niet aannemelijk wordt gemaakt.

35. Tweede verzoeker.

Voor wat betreft tweede verzoeker woonachtig in de Galgenberglaan nr. 20, merkt tussenkomende partij op dat de foto bijgevoegd op p. 2 van stuk 5 van verzoekende partijen duidelijk aantoont dat tweede verzoeker vanuit zijn tuin vandaag reeds uitzicht heeft op het logge winkelgebouw 'Shoe Bert', evenals op een bestaande verlichtingspaal op het projectperceel. Het uitzicht vanuit de tuin van tweede verzoeker is onder de huidige toestand reeds sterk aangetast door het aangrenzende winkelcomplex. Bovendien lijkt de gesimuleerde pyloon op deze foto in niets op een slanke buispyloon zoals weergegeven op de plannen gevoegd bij de stedenbouwkundige vergunningsaanvraag.

De tweede foto opgenomen op p. 1 van stuk 5 van verzoekende partijen is niet pertinent, aangezien deze foto louter een simulatie weergeeft vanaf de openbare weg in de Galgenberglaan. Deze simulatie is nietszeggend voor het uitzicht vanuit de tuin en de woning van eerste verzoeker. Hetzelfde geldt voor de foto's weergegeven op p. 3 van stuk 5 van verzoekende partijen.

Net zoals voor eerste verzoeker het geval is, stelt tussenkomende partij vast dat ook het bestaande uitzicht vanuit de woning van tweede verzoeker aan de hand van geen enkel stuk gestaafd wordt. Er wordt niet gepreciseerd of en hoeveel ramen in de woning van tweede verzoeker uitgeven in de richting van het projectperceel, noch vanuit welke vertrekken dit het geval zou zijn. Aldus moet worden besloten dat de aangevoerde aantasting van het uitzicht vanuit de woning van tweede verzoeker niet aannemelijk wordt gemaakt.

Tot slot wijst tussenkomende partij op het voorziene groenscherm aan de zijde van de perceelsgrens met tweede verzoeker, waardoor de technische installatie aan de voet van de pyloon niet zichtbaar zal zijn.

36. Derde verzoeker.

Het is frappant dat geen enkele van de foto's opgenomen in stuk 5 van verzoekende partijen het uitzicht weergeeft in de richting van de projectsite vanaf het perceel van derde verzoeker in de Galgenberglaan nr. 22, noch vanuit diens woning, noch vanuit diens tuin. Er wordt ook niet gepreciseerd of en vanuit welke vertrekken van de woning van derde verzoeker er een uitzicht zou bestaan in de richting van de projectsite. Aldus wordt de vermeende visuele hinder in hoofde van derde verzoeker niet aannemelijk

gemaakt aan de hand van concrete en precieze gegevens.

De onderste foto opgenomen op p. 1 en de foto's opgenomen op p. 3 van stuk 5 van verzoekende partijen zijn nietszeggend, want genomen vanaf de openbare weg, en geenszins vanaf het perceel van derde verzoeker.

Tot slot wijst tussenkomende partij op het voorziene groenscherm aan de zijde van de perceelsgrens met derde verzoeker, waardoor de technische installatie aan de voet van de pyloon niet zichtbaar zal zijn.

...

Nopens de vermeende gezondheidsrisico's

38. Tussenkomende partij beschikt over een conformiteitsattest.

Op dit punt moet gewezen worden op het oordeel van uw Raad die in het kader van de beoordeling van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel in een arrest van 17 januari 2012 over een stedenbouwkundige vergunning voor een zendstation als volgt oordeelde:

...

Nu tussenkomende partij beschikt over een conformiteitsattest voor de vergunde antennes van 26 september 2013 (stuk 2), is het stralingsrisico aldus onder controle zodat dit niet weerhouden kan worden als een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. In de mate dat de geldigheid van het conformiteitsattest van Mobistar van 30 augustus 2013 aangetast zou zijn doordat zou zijn uitgegaan van een verkeerde inplanting van de pyloon, komt het toe aan Mobistar om de nodige maatregelen te nemen.

De gecumuleerde effecten van de antennes die zullen worden geplaatst op de vergunde pyloon worden beheerst door de toepasselijke cumulatieve norm van 20,6 V/m (zie onder de bespreking van het tweede middel). De gecumuleerde effecten van de antennes worden hierdoor beheerst en binnen een bepaalde limiet gehouden. Dit is een beleidskeuze van de bevoegde overheid.

Tussenkomende partij benadrukt verder dat de projectantennes op de vergunde pyloon op een hoogte van minimaal 22,20m zullen worden bevestigd, overeenkomstig de plannen gevoegd bij de stedenbouwkundige vergunningsaanvraag. Dit impliceert dat de elektromagnetische stralingen ver boven de daken van de woningen van verzoekers zullen passeren. Dit relativeert de vaststelling dat de woningen van verzoekers binnen de stralingszone van de antennes vallen.

Vastgesteld dient te worden dat de verzoekende partijen geen enkel stuk voorleggen waaruit dit nadeel zou blijken, meer zelfs, volkomen nalaten om de deugdelijkheid van het voorliggende conformiteitsattest te bewisen.

39. De projectantennes vormen geen risico voor de geïmplanteerde defibrillator van derde verzoeker.

Derde verzoeker vreest dat de projectantennes een gevaar opleveren voor de goede werking van diens geïmplanteerde defibrillator. Hij verwijst in dat verband naar de brochure 'Elektromagnetische velden en gezondheid. Uw wegwijzer in het elektromagnetische landschap', naar de frequentie van de projectantennes, naar de geringe afstand tussen de woning van derde verzoeker en de projectsite, naar de hogere stralingszone waaronder de woning van derde verzoeker zou ressorteren, en naar de mogelijke gecumuleerde effecten.

Tussenkomende partij repliceert dat verzoekers op selectieve en tendentieuze wijze de

brochure 'Elektromagnetische velden en gezondheid. Uw wegwijzer in het elektromagnetische landschap' citeren. De volledige passage inzake elektronische (medische) implantaten in deze brochure gaat als volgt:

'De specifieke normen voor elektronische implantaten (zoals pacemakers, zenuwstimulators, implanteerbare defibrillators) garanderen dat ze feilloos moeten kunnen werken bij elektrische veldsterktes die kunnen optreden in de buurt van zendantennes, d.w.z. maximaal de Europese blootstellingslimiet (41,2 V/m bij 900 MHz). Personen met een elektronisch implantaat kunnen zich immers overal bevinden, en dus moeten deze implantaten veilig zijn in allerlei omstandigheden.

Toch is er voorzichtigheid geboden in de buurt van **toestellen** die een sterk elektromagnetisch veld kunnen veroorzaken. Voor personen met een elektronisch implantaat is het immers aan te raden niet stil te blijven staan tussen de **antidiefstalpoorten** van een winkel. Zich buigen over een werkende **inductiekookplaat** of dicht blijven staan bij sterke **luidsprekers** kan soms ook een risico inhouden. Het is bovendien aanbevolen om een **gsm-toestel** op minstens 15 cm verwijderd te houden van het elektronisch implantaat.' (eigen markeringen)

Hoger in de brochure wordt verwezen naar een advies van de Hoge Gezondheidsraad waarin deze argumenteert dat 'deze norm [3 V/m] een bijkomende bescherming geeft aan personen met medische implantaten (zie pagina 17)'.

Uit bovengaande citaten kan worden afgeleid dat een medisch implantaat zoals dat van derde verzoeker zodanig ontworpen is dat het feilloos werkt in de buurt van zendantennes, waarbij wordt uitgegaan van een maximale blootstellingslimiet van 41,2 V/m. De geldende stralingsnormen in het Vlaams Gewest zijn echter nog veel strenger dan de Europese blootstellingslimiet van 41,2 V/m. De cumulatieve norm bedraagt 0,02 W/kg (of 20,6 V/m bij 900 MHz), hetgeen 4 maal lager is dan de Europese limiet, terwijl deze per zendantenne 0,0004 W/kg bedraagt (of 2 % van 0,02 W/kg) hetgeen 400 maal lager is dan de Europese limiet. Er kan dan ook niet de minste twijfel over bestaan dat het medisch implantaat van derde verzoeker feilloos zal werken in de omgeving van de projectsite.

De passage dat 'voorzichtigheid geboden [is] in de buurt van toestellen die een sterk elektromagnetisch veld kunnen veroorzaken', die verzoekers citeren in het inleidend verzoekschrift, slaat duidelijk enkel op toestellen – niet op gsm-antennes –, zoals antidiefstalpoorten, inductiekookplaten, luidsprekers en gsm-toestellen. De projectantennes van tussenkomende partij zijn niet te vereenzelvigen met dergelijke gebruiksvoorwerpen die zich veel dichter in de onmiddellijke nabijheid van personen bevinden.

De verwijzing van verzoekers naar de frequentie van 2130 MHz voor de 3 UMTS-antennes van tussenkomende partij en de frequentie van 2162 MHz voor de 3 antennes van Mobistar, is niet pertinent. De geldende stralingsnormen in het Vlaams Gewest zijn vastgesteld bij een frequentie van 900 MHz, d.i. dezelfde frequentie waarvan sprake in de geciteerde brochure, zodat de projectantennes van tussenkomende partij en Mobistar hoedanook zullen moeten worden afgesteld op deze frequentie die een respect van de stralingsnormen garandeert. Welnu, het conformiteitsattest van 26 september 2013 bevestigt dat de projectantennes van tussenkomende partij de Vlaamse stralingsnormen respecteren. Het conformiteitsattest van 30 augustus 2013 bevestigt hetzelfde met betrekking tot de projectantennes van Mobistar.

...

Tot slot is de verwijzing van derde verzoeker naar de mogelijke gecumuleerde effecten van de antennes niet pertinent. Zoals hoger aangegeven, dienen alle antennes een cumulatieve norm van 20,6 V/m te respecteren, wat 4 maal strenger is dan de Europese limiet.

Er moet worden besloten dat de vermeende interferentie van de projectantennes met het medisch implantaat van derde verzoeker geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel uitmaakt.

..."

Beoordeling door de Raad

1.

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever erop dat het begrip 'moeilijk te herstellen ernstig nadeel' eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat vermeld begrip, voor wat de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St. VI. Parl.*, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627). Opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing door de Raad zou kunnen bevolen worden, moeten de verzoekende partijen doen blijken van een ernstig nadeel dat moeilijk te herstellen en bovendien persoonlijk is.

De verzoekende partijen dienen aan de hand van concrete en precieze gegevens aan te duiden waaruit enerzijds de ernst van het persoonlijke nadeel bestaat dat zij ondergaan of dreigen te ondergaan, wat inhoudt dat concrete en precieze aanduidingen moeten worden verschaft over de aard en de omvang van het nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten beslissing kan berokkenen, en waaruit anderzijds het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel blijkt.

Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, zoals vervat in artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO, kan dan ook niet, minstens niet zonder meer, gelijkgeschakeld worden met de in artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO bedoelde "rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen" die de verzoekende partijen kunnen ondervinden ingevolge een vergunningsbeslissing en die de verzoekende partijen desgevallend het rechtens vereiste belang bij de procedure verschaft. Bij de beoordeling van de ernst en het moeilijk te herstellen karakter van de ingeroepen nadelen kan de Raad bovendien alleen rekening houden met wat in dat verband in het verzoekschrift werd aangevoerd en met de bij dat verzoekschrift gevoegde stukken.

2.

Als moeilijk te herstellen ernstige nadeel dat zij met de voorliggende vordering tot schorsing wensen te voorkomen, halen de verzoekende partijen aan dat hun leefklimaat en hun beleving van de onmiddellijk omgeving zeer nadelig zullen worden beïnvloed. Ze wijzen hiervoor op de visuele hinder die de vakwerkpyloon zal veroorzaken en op de gezondheidsrisico's die een dergelijke pyloon met zich meebrengt.

3.1

Uit het door de verzoekende partijen bijgevoegde fotomateriaal, leidt de Raad af dat het perceel van de eerste verzoekende partij uitgaat op de gevel van een winkelgebouw, eerder dan op de projectsite, en dat haar uitzicht hierdoor reeds verstoord is. Met de tussenkomende partij moet bovendien worden vastgesteld dat de simulatie van het uitzicht vanuit de tuin van de eerste verzoekende partij, niet lijkt overeen te stemmen met de bijgevoegde luchtfoto waarop de inplantingslocatie van de zendmast en de woning van, onder meer, de eerste verzoekende partij

zijn aangeduid. Op deze luchtfoto kan worden waargenomen dat de zendinstallatie meer zuidwaarts en bijgevolg een eind verder weg van het gezichtsveld vanuit de tuin van de eerste verzoekende partij zal worden geplaatst, dan wat op de simulatie weergegeven is.

De ernst van de ingeroepen visuele hinder wordt door de eerste verzoekende partij dan ook niet voldoende aannemelijk gemaakt.

3.2

De fotosimulatie van het uitzicht vanuit de tuin van de tweede verzoekende partij toont aan, zoals de tussenkomen partij opmerkt, dat het uitzicht van de tweede verzoekende partij in de richting van de bouwplaats reeds in grote mate wordt gedetermineerd door de gevel van het aanpalende winkelgebouw en door de bestaande verlichtingspaal. Uit de fotosimulatie van het uitzicht vanuit de tuin van de tweede verzoekende partij kan de Raad ook niet afleiden welke de visuele impact van de zendmast zal zijn. De op de foto gesimuleerde zendmast, door middel van een verticale rode brede strook is niet representatief van een slanke buispyloon zoals weergegeven in de vergunningsaanvraag.

De ingeroepen visuele hinder vertoont naar het oordeel van de Raad dan ook niet de voor de schorsing vereiste ernst, minstens wordt het ernstig karakter van deze hinder door de verzoekende partijen onvoldoende met concrete gegevens gestaafd.

3.3.

Door de derde verzoekende partij wordt geen enkel stuk bijgebracht dat haar actuele uitzicht vanuit haar woning en/of tuin, in de richting van de projectsite weergeeft. Er wordt alleen een foto gevoegd van de voorgevel van haar woning waarop door middel van een rode brede strook wordt aangeduid waar de zendmast zal worden ingeplant. Daarnaast wordt een luchtfoto gevoegd evenals een foto, genomen vanaf de parking van de winkelgebouwen waarop de zendmast zal worden opgericht, en waarop de achtergevel van de woning van de derde verzoekende partij is aangeduid.

De Raad kan aan de hand van deze stukken niet nagaan welke de visuele impact zal zijn van de zendmast, op het uitzicht van de derde verzoekende partij. De ernst van de ingeroepen visuele hinder wordt voor de derde verzoekende partij niet concreet aangetoond.

4.

Naast de visuele hinder voeren de verzoekende partijen aan dat de zendinstallatie een ernstig risico vormt voor de gezondheid van de verzoekende partijen omwille van de stralingen die door dergelijke zendinstallaties worden uitgezonden. De verzoekende partijen voeren tevens aan dat de technische dossiers inzake de exploitatie van de zendantennes onjuist en onbetrouwbaar zijn en dat de verwerende partij deze niet heeft onderzocht.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partijen bij het inroepen van de gezondheidsrisico's, in essentie de wettigheid van de bestreden beslissing viseren. De mogelijke onwettigheid van de bestreden beslissing betreft evenwel een discussie over de grond van de zaak en levert op zich geen nadeel op voor de verzoekende partijen, dat de voor de schorsing vereiste graad van ernst vertoont.

Minstens dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partijen niet op een voldoende concrete wijze aannemelijk maken dat de geplande zendmast voor hen ernstige gezondheidsrisico's met zich mee zal brengen. Zij verwijzen weliswaar naar Europese en internationale aanbevelingen en resoluties over de impact van stralingen op de gezondheid, doch

laten zij na om vermelde aanbevelingen en resoluties concreet te betrekken op de voorliggende zaak.

5.

De derde verzoekende partij voert nog aan dat zij een geïmplanteerde defibrillator bezit waarvan de goede werking in het gedrang zou kunnen worden gebracht door de stralingen van de antennes. Zij verwijst hiervoor naar een brochure waaruit zij het volgende citaat haalt: *“Toch is voorzichtigheid geboden in de buurt van toestellen die een elektromagnetisch veld kunnen veroorzaken”*.

Zoals de tussenkomenende partij opmerkt, blijkt uit de lezing van de volledige titel uit de brochure dat de derde verzoekende partij heel selectief is geweest bij het citeren van de hoger vermelde passage. Geenszins kunnen uit de tekst van de brochure, de conclusies worden getrokken die de derde verzoekende partij hieruit trekt. De door de verzoekende partijen ingeroepen gezondheidsrisico's overstijgen dan ook nauwelijks het niveau van de hypothese en kunnen daarom de gebeurlijke schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing allerminst verantwoorden.

6.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts geschorst kan worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Ernstige middelen

Aangezien in het vorige onderdeel wordt vastgesteld dat de verzoekende partijen niet voldoende aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing hen een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad verwerpt de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.
2. De zaak wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging verwezen naar de vierde kamer, voorgezeten door mevrouw Nathalie DE CLERCQ.
3. Het oorspronkelijke rolnummer wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging gewijzigd in het rolnummer 1314/0667/SA/4/0639.
4. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 18 november 2014, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,
met bijstand van
Katrien VISSERS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier, De voorzitter van de derde kamer,

Katrien VISSERS

Filip VAN ACKER